

Вашингтон је уложио много труда и времена у генерисање кризе у Сирији и свргавање Башара ел-Асада. Ангажовао је Саудијску Арабију и Катар, који су се показали веома корисни у Либији, где је требало срушити Моамера ел-Гадафија, али и у Јемену и Бахреину, где је било неопходно спречити промену власти. Турска је као чланица НАТО и верни савезник САД увек спремна да „помогне“, а ту је и жеља званичне Анкаре да се обнови некадашња моћ и утицај у региону. У игру је укључен и Јордан, заједно са сунитским исламским елементима из Либије, Либана и Ирака. Дакле, цело друштво се окупило и нови круг дестабилизације и хаоса у још једној арапској земљи је могао да почне.

Међутим, „криза“ већ предуго траје. Асад се још увек држи, прима ударце, али их и узвраћа. Унаточ осипању у својим редовима и даље може да рачуна на алавитску и хришћанску заједницу, секуларне суните и курдску мањину на североистоку земље. Велика „побуњеничка“ офанзива, која је започета атентатом на највише функционере безбедносних структура у Дамаску изгубила је замајац, а сиријска војска је предузела велику контраофанзиву у Дамаску и Алепу. Другим речима, изгледа да се ситуација не развија онако како је Вашингтон планирао, бар засада. Велики проблем су направиле Русија и Кина улагањем вета у Савету безбедности УН, што је западним силама у одређеној мери везало руке. У јеку отворене дипломатске конфронтације међу сталним чланицама Савета безбедности око Сирије, испливала је на површину прича о „великој забринутости“ Запада због сиријског хемијског и биолошког оружја. Изненада се у целу ту причу укључује Израел, изјавама и претњама премијера Нетанјахуа о могућој војној интервенцији у Сирији. Шта се то догодило да видно уздржани Израел одлучи да подигне температуру на ужареном Блиском истоку за још неколико (непотребних) степени? Да ли је Тел Авив заиста забринула хипотетска могућност да нешто од тог неконвенционалног оружја падне у руке терориста, односно „побуњеника“ или не дај боже, Хезболаха? Да ли је баш тако?

Истина је мало другачија. Наиме, видљиво је да амерички савезници у овом послу имају ограничене могућности за деловање

Израел, нови амерички цокер у сиријском сукобу

Пише: Ромео-Никола Поповић
четвртак, 09 август 2012 17:44

